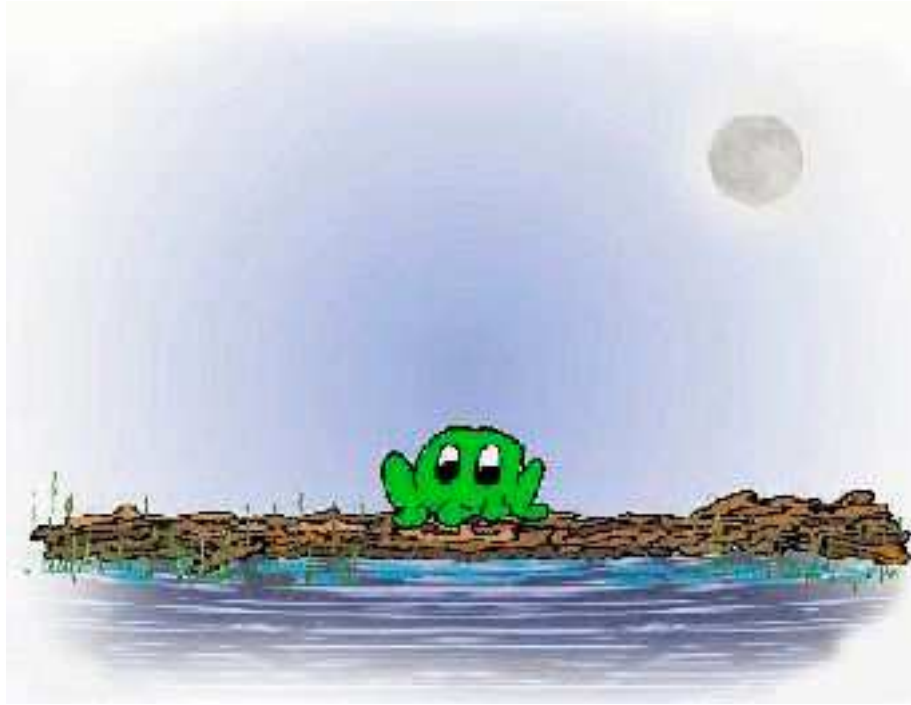

שירת הירח

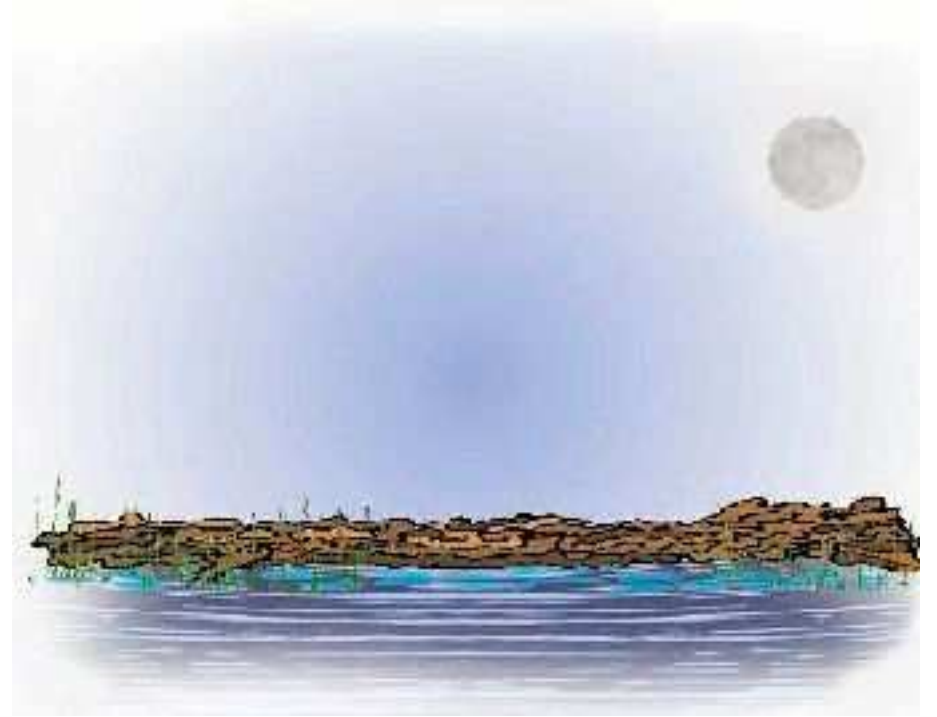
כתב וצייר

טוני ג'. מון

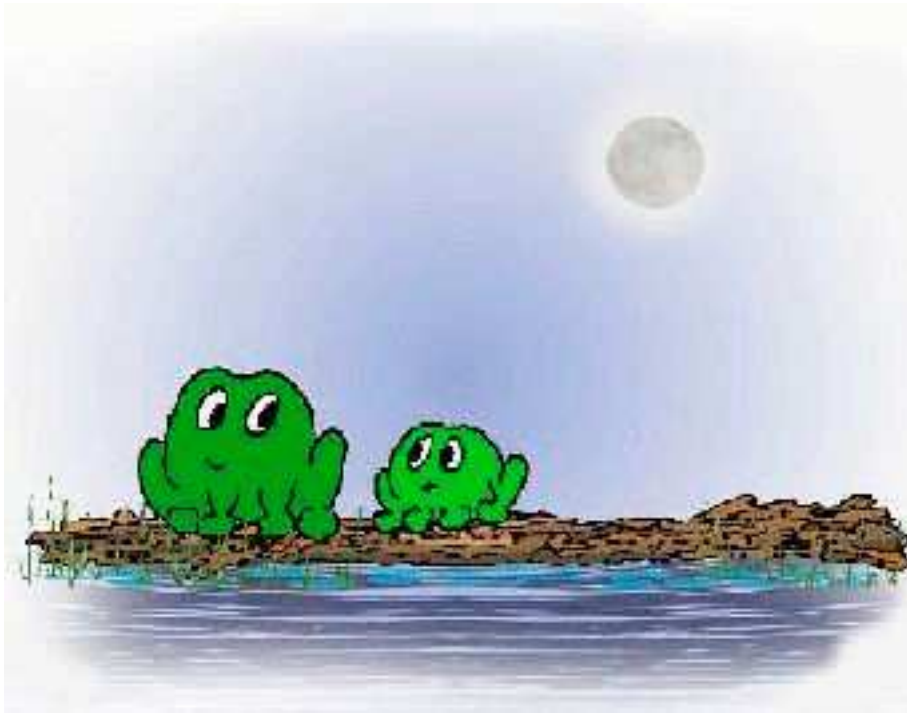

ברנבי הצפרדע קפץ על בול העץ
שנח על המים סמוך לקצה הבריכה.
הוא ראה את הירח וידע שזה לילה
מיוחד במינו.

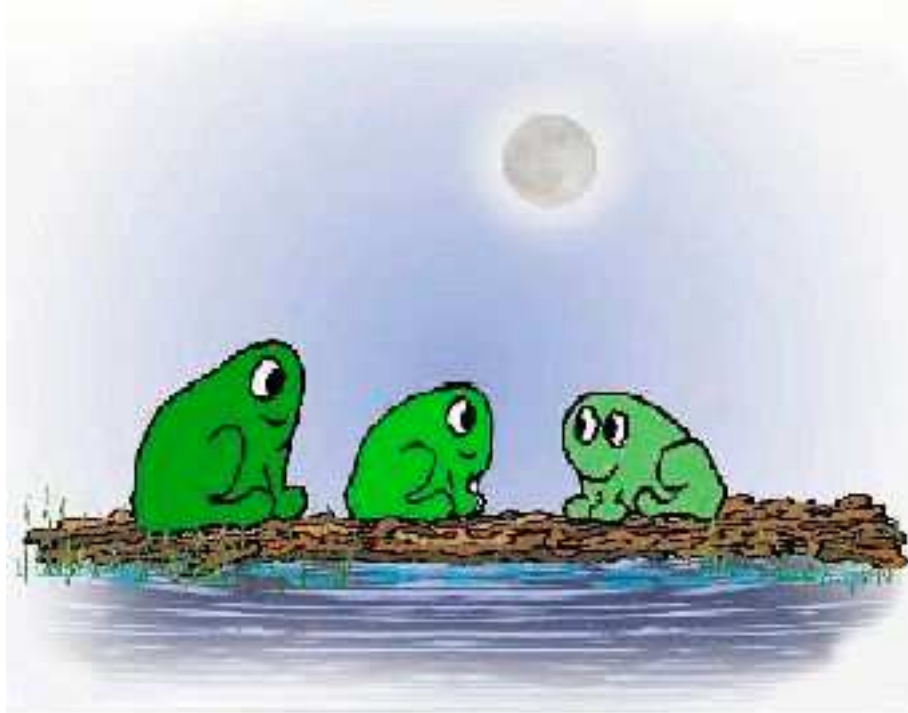
הירח זרח דרך הערפלים מעל
בריכות פאדוק.
הכל היה שקט מאוד והמים
בבריכות עמדו ללא נוע.

פתאום מהבריכה קפצה סבתא
צפרדע גדולה
והתיישבה ליד ברנבי על בול העץ.
"אני רואה את הירח" אמרה סבתא
צפרדע.

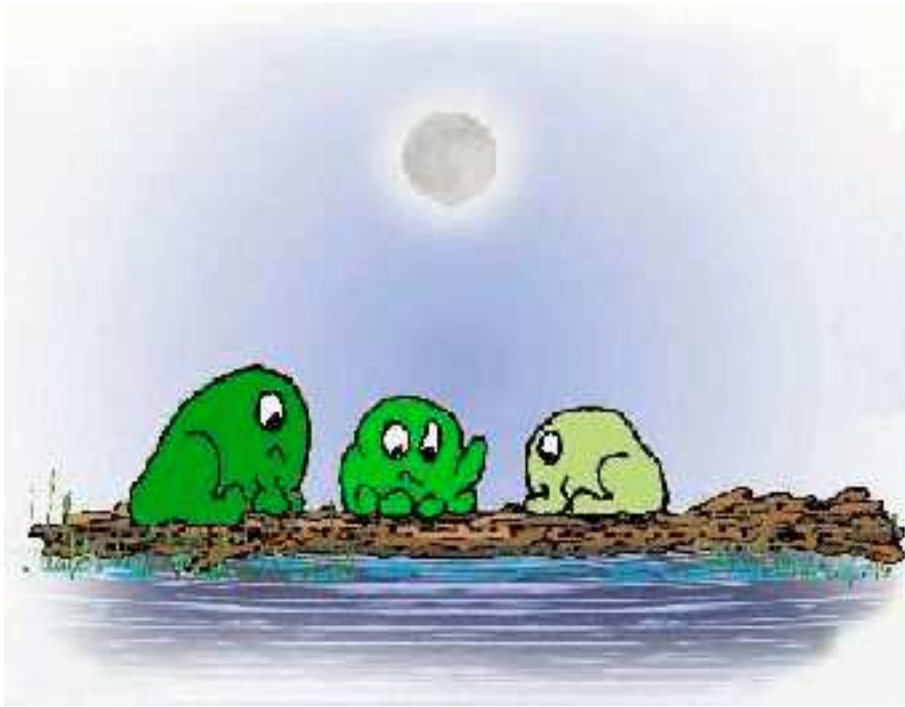
ברנבי התחיל לשיר את "שיר הירח"
שאמו לימדה אותו.
"ריווית ריווית.. ריווית ריווית.. ריווית
ריווית ריווית.."

כשברנבי וסבתא שרו, טלו, אחד
מהאחים של ברנבי קפץ על בול
העץ.
"האם אוכל להצטרף?" שאל טלו.
עם טלו הם היו שלושה ויכלו לשיר
כשלישייה.

שניהם התחילו לשיר אל הירח.
סבתא הצפרדע שרה בקול נמוך
"קרואק קרואק.. קרואק."
ברנבי שר בקול גבוה יותר.
"ריווית ריווית.. ריווית ריווית.."
שניהם שרו "דואט" לירח
"קרואק ריווית ריווית.. קרואק
ריווית ריווית.."

סבתא, ברנבי וטלו הפסיקו לשיר.
משהו לא נשמע טוב, כמה צלילים
חסרו.
ומוזר שהם אמרו זאת! כי ברגע
שאמרו
"משהו חסר..."

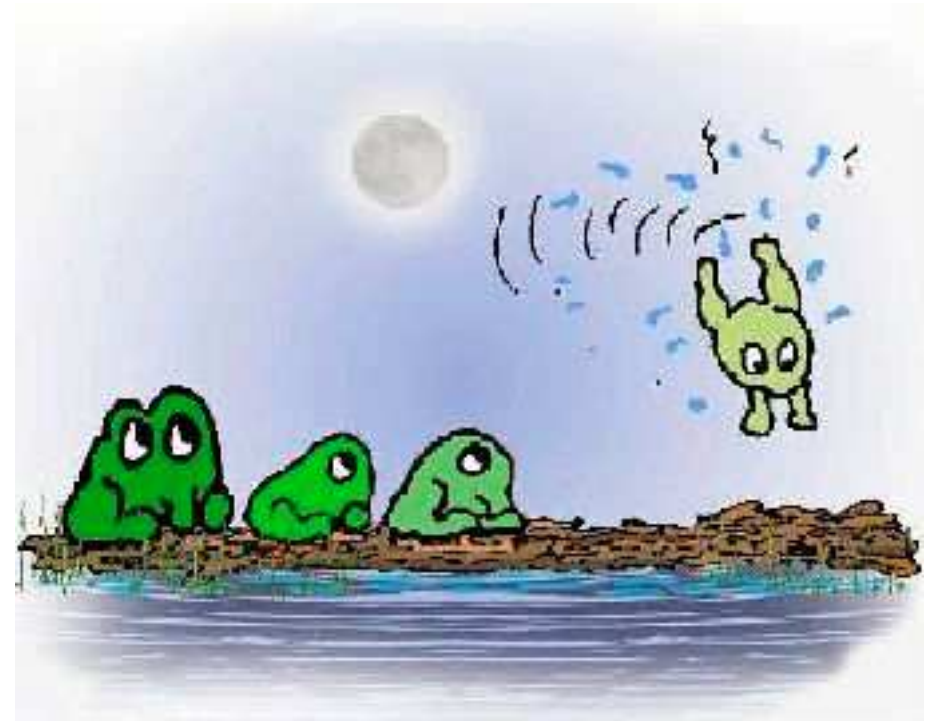

טלו לא ידע לבטא "ר" ולכן הוא
נשמע כמו "ויווית".
אך שלושתם שרו בשמחה אל
הירח, וזה מה שחשוב.
"קרואק ריווית ויווית.. קרואק ריווית
ויווית..
קרואק קרואק, ריווית ריווית, ויווית
ויווית..."

ארבעת הצפרדעים, עכשיו כבר
רביעייה, התחילו לשיר
"שיר אל הירח"
קרואק ריווית ויווית סיי..
קרואק ריווית ויווית סיי..
קרואק ריווית ויווית סיי..

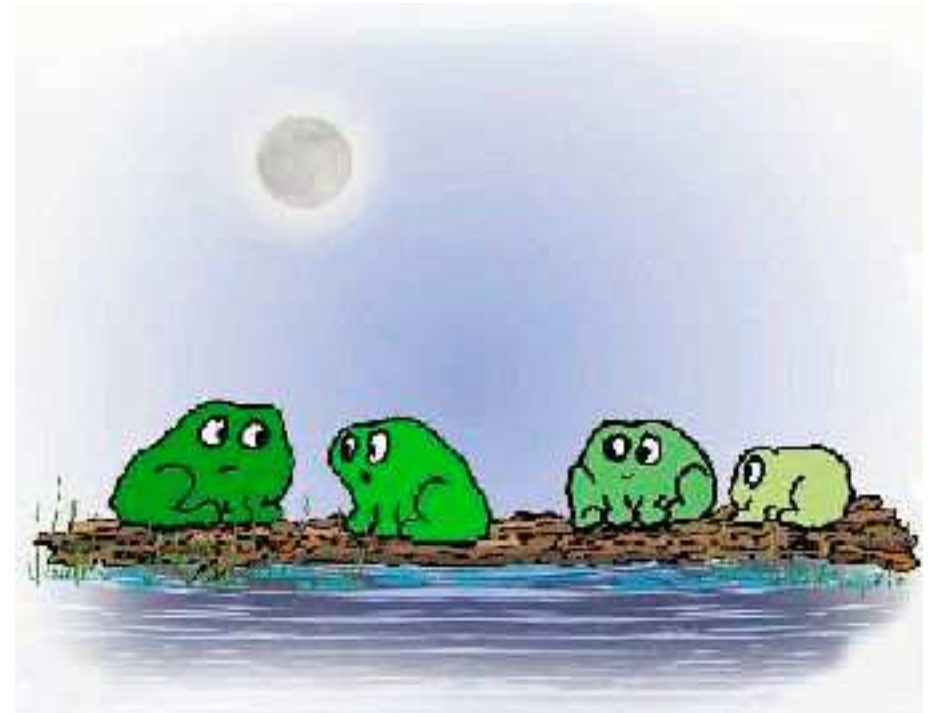
זה נשמע נהדר.

עם רעש והתזה על בול העץ נחתה
העלמה סינג.
והעלמה סינג ידעה לשיר את
הצלילים הגבוהים שיכלו להגיע עד
הירח.

"כי שכחת לספור מישהו" אמרה
העלמה סינג "שכחת לספור את
עצמך, ברנבי."
"וי" אמר ברנבי "באמת שכחתי! אז
אנחנו ארבעה, אנחנו רביעיה."
אבל אז פתאום...

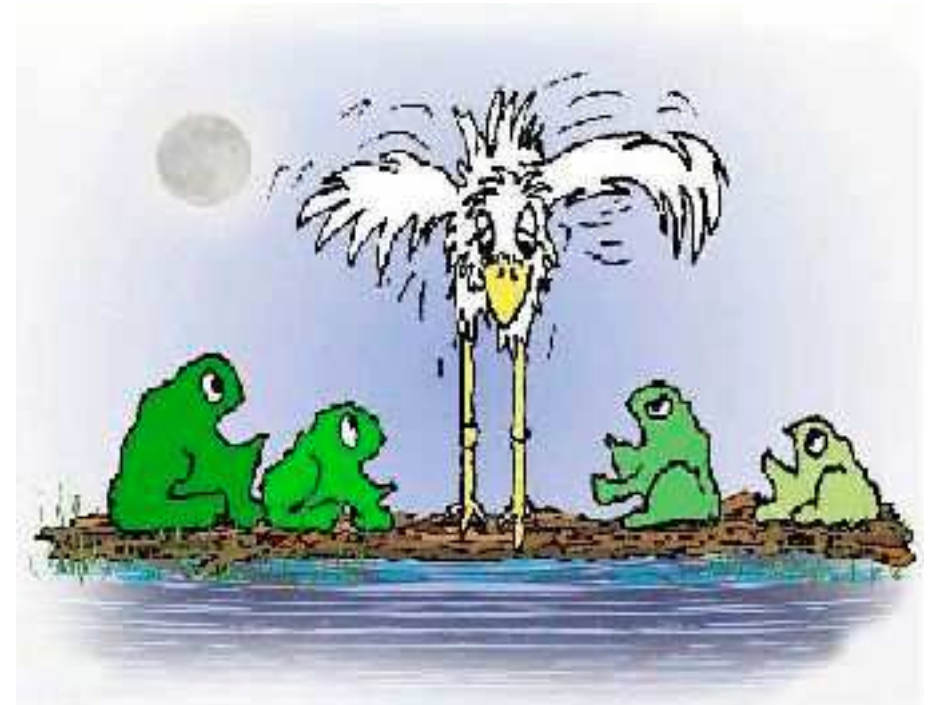

ברנבי רצה לדעת כמה צפרדעים
עשו את המקהלה הנפלאה הזו.
הוא התחיל לספור: סבתא אחת,
טלו שתיים, העלמה סינג שלוש.
"זה מוזר" אמר ברנבי "בפעם
הקודמת השלישייה נשמעה גרוע
מאוד."

ברעש גדול, פלופ.. פלופ... כל
הצפרדעים קפצו מבול העץ
ונעלמו תחת פני המים בבריכה.

"כמה חבל" אמר אורק "רציתי רק
להצטרף לשירה.
זה נשמע כל כך יפה."

במרכז הקבוצה על בול העץ
נחת האויב הגדול של הצפרדעים
אורק הלבן הגדול.
הצפרדעים נבהלו.